

Sygn. akt III U 1306/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Lucyna Oleszek

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewelina Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy B. Ż. (1)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania B. Ż. (1)

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 11 października 2013 r., **znak:** (...)/10

I. **zmienia w części zaskarżoną decyzję** w ten sposób, że ustala, iż wnioskodawca B. Ż. (1) nie jest zobowiązany do zwrotu na rzecz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego 100 % części uzupełniającej świadczenia rolniczego, wypłaconego w okresie od 1 kwietnia 2012 r. do 31 lipca 2013 r. w kwocie 12.299, 36 zł (słownie: dwanaście tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 36/100),

II. w pozostałym zakresie **odwołanie oddala.**

Sygn. akt III U 1306/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 listopada 2013 r.

Decyzją z dnia 11 października 2013 r., znak (...)/10 organ rentowy – Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego - naliczył nadpłatę 100% części uzupełniającej świadczenia rentowego pobranego przez wnioskodawcę B. Ż. (1) za okres od 1 kwietnia 2012 r. do 31 lipca 2013 r. oraz nadpłatę 50% za okres od 1 sierpnia do 30 września 2013 r. w łącznej kwocie 13.088,95 zł i zobowiązał go do zwrotu tego nienależnie pobranego świadczenia.

W podstawie prawnej decyzji organ rentowy powołał art. 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 Nr 50, poz. 291 ze zm.) oraz art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca pobierał 100 % części uzupełniającej świadczenia, podczas gdy od 1 kwietnia 2012 r. był współwłaścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,06 ha.

W odwołaniu z dnia 23 października 2013 r. wnioskodawca B. Ż. (1) wniósł o zmianę tej decyzji.

W uzasadnieniu podał, że decyzja została wydana w oparciu o błędne ustalenia faktyczne. Podał, że wprawdzie w 2012 r. kupił działkę o pow. 0,32 ha jednak znaczna część tej działki to nieużytki i zadrzewienia, stąd nie spodziewał się, że powierzchnia tej działki może mieć wpływ na wypłatę renty. Tym bardziej, że po zakupie działki, którą wcześniej dzierżawił, nie zwiększył się podatek rolny. Równocześnie na poparcie swoich twierdzeń domagał się przeprowadzenia oględzin nieruchomości.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sprecyzował jej podstawę prawną poprzez powołanie przepisów art. 28 ust. 3 i 4, art. 36 ust. 1 pkt 6, art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz art. 138 ust. 1, 2 i 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wskazał, iż zgodnie z art. 28 ust. 3 i 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wypłata części uzupełniającej świadczenia podlega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestął prowadzenia działalności rolniczej, a uznaje się, że zaprzestął jej prowadzenia wtedy, gdy ani on ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego i nie prowadzi działu specjalnego. Powołał też definicję świadczenia nienależnego, którym zgodnie art. 138 ust. 1, 2 i 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest świadczenie wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania, świadczenie przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenie.

Organ rentowy wskazał też, iż w dacie nabycia prawa do renty rolniczej tj. od 1 kwietnia 1997 r. wnioskodawca był jedynie dzierżawcą gruntu o pow. 0,59 ha z Państwowego Funduszu Ziemi. Z dokumentów, które wpłynęły do organu rentowego w dniu 19 września 2013 r. wynika jednak, że wnioskodawca wraz z żoną w dniu 12 lutego 1998 r. w kupił działki położone w Z. o pow. 0,72 ha (0,50 ha przel.), a w dniu 28 marca 2012 r. kolejną działkę nr (...) o pow. 0,32 ha.

Łączna powierzchnia nabytych gruntów to 1,06 ha, (po odjęciu 0,04 ha lasu) to 1,02 ha fiz., co stanowi gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca B. Ż. (1), nabył prawo do renty inwalidzkiej rolniczej od dnia 21 lutego 1994 r.

We wniosku o rentę inwalidzką rolniczą z dnia 31 grudnia 1993 r., wnioskodawca wskazał, iż jest dzierżawcą gospodarstwa rolnego o powierzchni 2,74 ha fizycznego, położonego na terenie gminy J..

W decyzji ustalającej po raz pierwszy prawo wnioskodawcy do renty inwalidzkiej rolniczej, w części II, wskazano, że część uzupełniająca renty podlega zawieszeniu w 50 %

z powodu prowadzenia działalności rolniczej wraz z małżonką. Również w kolejnej decyzji rentowej z dnia 4 kwietnia 1997 r. zawieszono część uzupełniająca świadczenia w 50%

z powodu niezaprzestania prowadzenia działalności rolniczej.

W dniu 16 kwietnia 1997 r. do akt rentowych wnioskodawcy wpłynęły Zaświadczenia z Urzędu Gminy w J. z dnia 14 kwietnia 1997 r. z informacją, iż L. Ż. dzierżawi gospodarstwo o pow. 0,59 ha z Państwowego Funduszu Ziemi oraz z dnia 15 kwietnia 1997 r. na potwierdzenie, że z dniem 1 września 1993 r. została rozwiązana z wnioskodawcą B. Ż. (1) umowa dzierżawy gospodarstwa o pow. 2,35 ha.

W konsekwencji decyzją z 16 kwietnia 1997 r. organ rentowy ustalił nową wysokość świadczenia rentowego wnioskodawcy. Podjęto wypłatę renty w pełnej wysokości. Tak ustalone świadczenie wypacano wnioskodawcy przez kolejne lata.

Ponadto Sąd ustalił, że corocznie ustalano wnioskodawcy prawo do zasiłków rodzinnych na dzieci i w związku z tym przedkładał on Zaświadczenia z Urzędu Gminy

w J. dotyczące posiadanego gospodarstwa. W dniu 3 czerwca 2002 r. przedłożył Zaświadczenie z Urzędu Gminy w J. z dnia 27 maja 2002 r.

z informacją, iż razem z żoną L. Ż. posiadają gospodarstwo rolne o pow. 0,91 ha (0,50 ha przel.). W Zaświadczeniu z dnia 26 kwietnia 2004 r. wskazano zaś, że nie posiadają oni gospodarstwa i nie są płatnikami podatku rolnego .

Dowód: 1. Akta organu rentowego:

- wniosek o rentę inwalidzką rolniczą z dnia 31.12.1993 r.,
- decyzje rentowe Prezesa KRUS za lata 1994-2004,
- Zaświadczenia Urzędu Gminy J. z dnia 27.05.2002 r. i 26.04.2004 r.
- zeznania wnioskodawcy B. Ż. (nagranie rozprawy z dnia 26.11.2013 r. min. 18).

W dniu 20 stycznia 2005 r. wnioskodawca złożył kolejny wniosek o rentę inwalidzką rolniczą, podając że jest dzierżawcą gospodarstwa rolnego o pow. 0,91 ha (0,50 ha przel.), potwierdził to Zaświadczeniem z dnia 17 stycznia 2005 r.

Natomiast we wniosku z dnia 18 stycznia 2007 r. podał, że rozwiązano umowę dzierżawy gruntów rolnych, a w Oświadczeniu z dnia 18 stycznia 2007 r. wskazał, że nie jest właścicielem, ani posiadaczem gospodarstwa rolnego. Takiej treści Oświadczenie złożył też

w dniu 3 września 2007 r. Niemniej w kolejnym wniosku z dnia 18 września 2009 r. wnioskodawca ponownie podał, że jest dzierżawcą gospodarstwa o pow. 0,91 ha (0,50 ha przel.), co potwierdził Zaświadczeniem z dnia 12 sierpnia 2009 r.

We wniosku rentowym z dnia 7 września 2011 r. ponownie wnioskodawca podał, że nie jest dzierżawcą gospodarstwa rolnego, w Oświadczeniu wpisał, że nie jest posiadaczem ani dzierżawcą gospodarstwa rolnego. Równocześnie przedstawił Zaświadczenie z Urzędu Gminy w J. z dnia 7 września 2011 r., że jest wraz z żoną posiadaczem gospodarstwa rolnego o pow. 0,91 (0,50 ha przel.). Decyzją z dnia 7 października 2011 r. przyznano mu dalsze prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy na okres do 30 września 2013 r.

W związku z upływem okresu na jaki przyznano wnioskodawcy prawo do renty rolniczej, w dniu 30 sierpnia 2013 r. złożył on kolejny wniosek, podając w nim, że jest właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 1.06 ha. W Zaświadczeniu z Urzędu Gminy

w J. z dnia 30 sierpnia 2013 r. wskazano, że wnioskodawca z żoną są posiadaczami gospodarstwa rolnego o pow. 1.06 ha (0,51 ha przel.). W kolejnym Zaświadczeniu z dnia 18 września 2013 r. wyjaśniono, że zmiana powierzchni gruntów nastąpiła na podstawie modernizacji ewidencji gruntów i budynków wsi Z.. Natomiast w Zaświadczeniu z dnia 19 września 2013 r. dodano, że grunty leśne posiadane przez wnioskodawcę stanowią 0,04 ha. Ponadto działka nr (...) o pow. 0,32 ha wchodząca w skład gospodarstwa rolnego wnioskodawcy składa się z gruntów klasy (...)0,13 ha, PsVI-0,004 ha, L.-PsVI-0,15 ha.

W dniu 19 września 2013 r. wnioskodawca złożył do akt rentowych akt notarialny

z dnia 12 lutego 1998 r., na podstawie którego wraz z żoną L. Ż. kupił nieruchomości obejmujące działki nr (...) położone w Z. o łącznej powierzchni 0,72 ha. Ponadto dołączył akt notarialny z dnia 28 marca 2012 r., na podstawie którego wraz z żoną L. Ż. kupił od Skarbu Państwa – Agencji Nieruchomości Rolnych działkę nr (...) położoną w Z. o powierzchni 0,32 ha.

W rezultacie w dniu 26 września 2013 r. wydano decyzję, którą część uzupełniającą świadczenia rentowego zawieszono w 50% z uwagi na niezaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej przez wnioskodawcę.

W dniu 29 października 2013 r. wnioskodawca przedłożył do akt rentowych akt notarialny z dnia 29 października 2013 r. – umowę darowizny nieruchomości, na podstawie którego wnioskodawca wraz z żoną darowali córce N. Ż. działkę nr (...) o pow. 0,48 ha.

Decyzją z dnia 4 października 2013 r. podjęto wypłatę 100% części uzupełniającej renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

We wszystkich decyzjach zawarto pouczenie o obowiązku zawiadomienia organu rentowego o podjęciu czy zaprzestaniu prowadzenia działalności rolniczej przez świadczeniobiorcę oraz skutkach zaniechania tego obowiązku. W części Informacja wskazano m.in., że „Uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego podlegającego opodatkowaniu podatkiem rolnym i nie prowadzi działu specjalnego w rozumieniu przepisów podatkowych”. Wskazano też sytuacje, kiedy i w jakim zakresie świadczenie emerytalno-rentowe podlega zawieszeniu.

Równocześnie wydając zaskarżoną decyzję ustalono, że nadpłata nienależnie pobranego świadczenia wynosi 13.088,95 zł. Przy czym jest to kwota 12.299, 36 zł za okres od 1 kwietnia 2012 r. do 31 lipca 2013 r. oraz 788,58 zł za okres od 1 sierpnia do 30 września 2013 r.

Dowód: 1. Akta organu rentowego:

- wnioski o rentę rolniczą z dnia 20.01.2005 r., 18.01. 2007 r., 18.09.2009 r. 7.09.2011 r. i 30.08.2013 r.

- decyzje rentowe Prezesa KRUS za lata 2005-2013,

- decyzja z dnia 4.11.2013 r.

- Zaświadczenia Urzędu Gminy J. z dnia 17.01.2005 r., 12.08.2009 r., 7.09.2011 r., 30.08.2013 r. 18 i 19.09.2013 r.

- wypis z rejestru gruntów z dnia 19,09.2013 r.

- akt notarialny z dnia 12.02.1998 r. Rep. A Nr 1231/1998,

- akt notarialny z dnia 28.03.2012 r., Rep. A Nr 3252/2012,

- akt notarialny z dnia 29.10.2013 r., Rep. A Nr 3607/2013

- zeznania wnioskodawcy B. Ż. (nagranie rozprawy z dnia 26.11.2013 r. min. 18).

Sąd ustalił też, że działka nr (...) o pow. 0,32 ha nieprzerwanie od kilkunastu lat jest użytkowana przez wnioskodawcę, korzystał on głównie z tej części działki, która stanowi pastwisko tj. około 0,15 ha. Pozostała część to nieużytki, w części zalesione. Nabycie tej działki na własność w marcu 2012 r. nie wniosło żadnych zmian faktycznych tzn. nie zmienił się zakres użytkowania działki, ani nie zwiększył się podatek rolny. Natomiast w związku z modernizacją ewidencji gruntów doszło do zmiany powierzchni działek, które wnioskodawca kupił w 1998 r. Zakupione działki nr (...) o łącznej pow. 0,72 ha obecnie zajmują łączną powierzchnię – 0,74 ha. Równocześnie działka nr (...) obejmuje obszar leśny o pow. 0,04 ha.

Dowód: 1. Akta organu rentowego:

- akt notarialny z dnia 12.02.1998 r. Rep. A Nr 1231/1998,
- akt notarialny z dnia 28.03.2012 r., Rep. A Nr 3252/2012,
- Zaświadczenia Urzędu Gminy w J. z lat 2005-2013,
- wypis z rejestru gruntów z dnia 19.09.2013 r.
- zeznania wnioskodawcy B. Ż. (nagranie rozprawy z dnia 26.11.2013 r. min. 18).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił głównie w oparciu o nie kwestionowane przez żadną ze stron dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego. Dokumentom tym służą ponadto domniemania wynikające z art. 244 i nast. k.p.c., które nie zostały obalone. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania wnioskodawcy. Z przeprowadzonych dowodów wynika, że wnioskodawca nie prowadził działalności rolniczej na całej działce nr (...), ponadto doszło do ewidencyjnej zmiany powierzchni działek, które kupił w 1998 r.

Sąd oddalił natomiast wnioski o przeprowadzenie dowodu z oględzin nieruchomości. Dla istoty sprawy ważne są bowiem dane wynikające z wypisu z rejestru gruntów tj. powierzchnia działki i jej klasyfikacja.

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie wnioskodawcy B. Ż. (1) jest zasadne w części.

Zgodnie z przepisem art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (j.t. Dz.U. z 2008 r., nr 50, poz. 291, ze zm.), zasady zwrotu nienależnie pobranych świadczeń oraz ustalania odsetek za opóźnienia w wypłacie świadczeń określają przepisy emerytalne oraz przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa. Zgodnie zaś z przepisem art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. 2009 Nr 205, poz. 1585 ze zm.) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Definicję nienależnie pobranego świadczenia zawiera przepis art. 84 ust. 2 ustawy systemowej. Przewiduje on, iż świadczeniem tym jest świadczenie wypłacone, mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

Powyższa regulacja uzależnia ustalenie obowiązku zwrotu świadczenia między innymi od właściwego pouczenia świadczeniobiorcy o braku prawa do pobierania świadczenia. Oznacza to, że na organie rentowym ciąży obowiązek czytelnego, zrozumiałego i skonkretyzowanego pouczenia adresatów decyzji o okolicznościach skutkujących ustaniem lub zawieszeniem prawa do świadczeń albo wstrzymaniem wypłaty świadczeń w całości lub w części.

Jest oczywiste również, że pouczenie takie musi być adekwatne do obowiązujących aktualnie przepisów co do zawieszania prawa do świadczeń i wskazywać okoliczności, które powodują zawieszenie w taki sposób by były czytelne, dla osoby do której jest skierowane. Stanowisko takie wyraził również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 listopada 1995 r. (II URN 46/95, OSNP 1996/12/174), w którym wskazał, że pouczenie o okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń emerytalno-rentowych musi być zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami i wskazywać te okoliczności w taki sposób, aby były zrozumiałe dla osoby, do której są skierowane.

Ponadto stosownie do przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub

rencista prowadzi działalność rolniczą. Wyplata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej (ust. 3 z zastrzeżeniem ust. 5-7, 9 i 10).

W myśl art. 28 ust. 4 wskazanej ustawy uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów

o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając:

1) gruntów wydierzawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej:

a) małżonkiem emeryta lub rencisty,

b) jego zstępnym lub pasierbem,

c) osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym,

d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b lub c;

2) gruntów trwale wyłączonych z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów, w tym zalesionych gruntów rolnych;

3) gruntów i działów specjalnych należących do małżonka, z którym emeryt lub rencista zawarł związek małżeński po ustaleniu prawa do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia;

4) własności (udziału we współwłasności) nieustalonej odpowiednimi dokumentami urzędowymi, jeżeli grunty będące przedmiotem tej własności (współwłasności) nie znajdują się w posiadaniu rolnika lub jego małżonka

Stwierdzić jednak należy, iż wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 cyt. ustawy (a więc działalności w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym produkcji ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej

i rybnej) nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w zw. z ust. 4 tej ustawy. Stanowisko takie, w pełni podzielane przez Sąd orzekający, wyraził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 6 maja 2004 r., II UZP 5/04, OSNP 2004/22/389, Biul.SN 2004/5/20).

Powołać w tym miejscu należy też przepis art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227, ze zm.) zgodnie, z którym osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się:

1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania;

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia.

Odnosząc powyższe rozważania do badanej sprawy, należy zauważyć, że choć wnioskodawca był prawidłowo pouczony przez organ rentowy o obowiązkach związanych

z ewentualnym podjęciem działalności rolniczej, także na dzierzawionych gruntach, to brak podstaw do przyjęcia, że we właściwym czasie nie poinformował organu rentowego o zmianie powierzchni posiadanych i uprawianych gruntów.

Bezsporne jest, że wnioskodawca razem z żoną L. Ż. w dniu 12 lutego 1998 r. zostali współwłaścicielami nieruchomości położonych we wsi Z. o łącznej powierzchni 0,72 ha. Równocześnie dzierżawili od Agencji Nieruchomości Rolnych działkę nr (...) położoną w Z. o pow. 0,32 ha. Nieruchomość tę kupili w dniu 28 marca 2012 r. Łączna powierzchnia nieruchomości własnych i dzierżawionych stanowiła 0,91 ha (0,50 ha przel.), co potwierdzał Urząd Gminy w J..
Dopiero przy kolejnych staraniach o rentę

w br. wnioskodawca otrzymał Zaświadczenie z Urzędu Gminy z dnia 30 sierpnia 2013 r.

z informacją, że posiadają z żoną gospodarstwo rolne o pow. 1,06 ha (0,51 ha przel.). Okazało się, że przy niezmienionym stanie faktycznym i użytkowym gruntów zmieniła się powierzchnia działek zakupionych w 1998 r. Do tego czasu wnioskodawca mógł więc pozostawać w przekonaniu, że spełnia warunki do otrzymywania świadczenia rentowego

w pełnej wysokości. Oczywiście, gdyby doręczył do organu rentowego umowę kupna działki nr (...) już w 2012 r. istniała realna szansa na wcześniejsze wyjaśnienie sprawy. Jednak trudno przyjąć, że takim zachowaniem wnioskodawca wprowadził organ rentowy w błąd. Faktycznie sam pozostawał w błędzie, co do powierzchni posiadanych działek, tym bardziej, że nabycie działki nr (...) nie zmieniło wysokości opłacanego podatku rolnego. Łączna powierzchnia działek przed zmianami ewidencyjnymi obejmowała 0,91 ha fiz. (0,50 ha przel.), po zmianach to 1,06 ha (0,51 ha przel.). Po odliczeniu działki leśnej o pow. 0,04 ha, łączna powierzchnia nieruchomości to 1,02 ha fiz., co stanowi gospodarstwo rolne

w rozumieniu przepisów o podatku rolnym.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. odwołanie wnioskodawcy B. Ż. (1) należało w części uwzględnić i zmienić w części zaskarżoną decyzję ustalając, iż nie jest on zobowiązany do zwrotu na rzecz organu rentowego kwoty 12.299,36 zł, tytułem pobranej części uzupełniającej świadczenia za okres od 1 kwietnia 2012 r. do 31 lipca 2013 r., co orzeczono w pkt I-szym wyroku.

Natomiast Sąd uznał, że dalej idące odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Występując w dniu 30 sierpnia 2013 r. z wnioskiem rentowym wnioskodawca wiedział już

że jest właścicielem gruntów o powierzchni przekraczającej 1 ha - 1,06 ha. Wpisał to

w formularzu wniosku, dysponował stosownym Zaświadczeniem z Urzędu Gminy. W tej sytuacji zaistniały warunki do zawieszenia części uzupełniającej świadczenia z art. 28 cyt. ustawy. Decyzją z dnia 26 września 2013 r. ustalono wnioskodawcy prawo do renty z tytułu całkowitej nieudolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 1 sierpnia 2013 r. do 30 września 2016 r. Część uzupełniającą świadczenia zawieszono w 50%. Wznowienia wypłaty renty w pełnej wysokości dokonano dopiero pod października 2013 r., po wykazaniu, że doszło do zbycia jednej z działek wchodzących dotychczas w skład gospodarstwa rolnego. Nadpłata świadczenia za okres od sierpnia do września 2013 r. to kwota 789,58 zł, która podlega zwrotowi w trybie odpowiednio stosowanego art. 138 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd odwołanie w tym zakresie należało oddalić, co orzeczono w pkt II-gim wyroku na mocy powołanych przepisów w zw. z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.